

Debreceni Ítéltábla
Pkf.I.20.495/2024/2.

A Debreceni Ítéltábla a dr. Tureg Zoltán ügyvéd (cím) által képviselt kérelmező neve (cím) kérelmezőnek – a dr. Varga István ügyvéd (cím) által képviselt kérelmezett neve (cím) kérelmezettel szemben vagyoni elégtétel megfizetése iránt indított nemperes eljárásában a Debreceni Törvényszék 21.Pk.20.649/2024/13. számú végzése ellen a kérelmezett 14. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán meghozta a következő

v é g z é s t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság végzésének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi a kérelmezettet, hogy 15 napon belül fizessen meg a kérelmezőnek 5000 (ötezer) forint másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy 7000 (hétezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket az állam visel.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A kérelmezővel szemben 2019. november 6-án indítottak pert házasság felbontása, szülői felügyelet és kapcsolattartás szabályozása, valamint gyermektartásdíj megfizetése iránt. E perben a Szentendrei Járásbíróság (a továbbiakban: járásbíróság) 2023. május 31-én 7.P.21.0../2019/138. szám alatt elsőfokú, a kérelmezett pedig 2024. február 19-én 6.Pf.20.6../2023/37. szám alatt jogerős ítéletet hozott, amelyet a kérelmező jogi képviselője 2024. február 27-én vett át.

[2] A kérelmező 410 400 Ft vagyoni elégtétel megfizetésére kérte kötelezni a kérelmezettet. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú eljárás 2019. február 6-tól 2023. május 31-ig tartott, amely 1026 nappal meghaladja a polgári peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel érvényesítéséről szóló 2021. évi XCIV. törvény (a továbbiakban: Pevtv.) 6. §-a (4) bekezdésének a) pontjában foglalt 18 hónapot, ezért a Pevtv. 7. §-a és a polgári peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel mértékéről és a kifizetendő összeg számításának szabályairól szóló 372/2021. (VI.30.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Kr.) 1. §-ának (1) és (2) bekezdései alapján az észszerű időt meghaladó 1026 napra 400 Ft/nap vagyoni elégtétel illeti meg őt.

[3] A kérelmezett az elleniratában a kérelmet 920 nap figyelembe vehető időtartam, azaz 368 000 Ft erejéig elismerte, ezt meghaladóan elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy az 1026 napos számított pertartamból a Pevtv. 15. §-ának (3)-(5) bekezdései alapján le kell

vonni 106 napot, ezért az ezt meghaladó időtartamra nem jár vagyoni elégtétel a kérelmezőnek.

[4] Az elsőfokú bíróság a fellebbezett végzésével kötelezte a kérelmezettet, hogy fizessen meg az a kérelmezőnek 301 600 Ft-ot és 4720 Ft perköltséget. Az ezt meghaladó kérelmet elutasította és a kérelmezőt 3324 Ft feljegyzett elsőfokú illeték megfizetésére kötelezte. Megállapította, hogy 8988 Ft feljegyzett elsőfokú illeték az állam terhén marad.

[5] A határozat fellebbezett részének indokolása szerint az elsőfokú eljárás nem 2019. február 6-án, hanem 2019. november 6-án indult, és 2023. május 31-én ért véget, vagyis 1302 napon át tartott. A kérelmező azonban nem a teljes elsőfokú eljárás, hanem annak csupán azon része után követelt vagyoni elégtételt, amely meghaladta a Pevtv. 6. §-a (4) bekezdésének a) pontja szerint észszerűnek minősülő 18 hónapot. Ez az időtartam 754 nap volt, amelyből a kérelmezett alap nélkül kérte levonni a Pevtv. 15. §-ának (3)-(5) bekezdései alapján a 2021. március 8. és 2021. május 26. között eltelt 80 napot, valamint a Pevtv. 15. §-ának (4) bekezdése alapján a 2023. szeptember 7. és 2023. október 2. között eltelt 26 napot. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság a kérelmezettet 754 napra 301 600 Ft vagyoni elégtétel megfizetésére kötelezte, az ezt meghaladó kérelmet pedig elutasította. Megállapította, hogy a kérelmező 73%-ban, a kérelmezett pedig 27%-ban lett pernyertes, ezért a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. §-ának (2) bekezdése, valamint a 102. §-ának (1) és (6) bekezdései alapján ennek figyelembevételével döntött a felek által felszámított perköltség és a feljegyzett elsőfokú illeték viseléséről.

[6] A kérelmezett a fellebbezésében azt kérte, hogy az ítéltábla részben változtassa meg az elsőfokú végzést és szállítsa le az általa fizetendő vagyoni elégtételt 42 400 Ft-tal. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Pevtv. 15. §-ának (3) és (4) bekezdéseit, valamint a Pp. 110. §-ának (1) bekezdését és a 229. §-át akkor, amikor mellőzte a 2021. március 8. és 2021. május 26. között eltelt 80 nap, valamint a 2023. szeptember 7. és 2023. október 2. között eltelt 26 nap levonását.

[7] A kérelmező a fellebbezésre tett észrevételében az elsőfokú végzés fellebbezett részének a helybenhagyását kérte. Arra hivatkozott, hogy a kérelmezett az elsőfokú eljárás során 368 200 Ft erejéig elismerte a kérelmét, ezért az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 2. §-ának (2) bekezdését és a Pevtv. 15. §-ának (5) bekezdését akkor, amikor az elleniratban elismert összegnél kevesebb vagyoni elégtételt ítélt meg neki. Erre tekintettel a kérelmezett fizetési kötelezettségét semmiképp sem lehet leszállítani. Kifejtette ugyanakkor azt is, hogy a fellebbezésben foglalt pertartam-csökkentési kérelmek ettől függetlenül is alaptalanok.

[8] Az ítéltábla a fellebbezés elbírálása során – a Pp. 370. §-ának (2)-(4) bekezdéseiben foglalt jogszabályi feltételek hiányában – nem léphette át a fellebbezési kérelem és az észrevétel korlátait [Pp. 370. §-ának (1) bekezdése]. Ezért fellebbezés hiányában nem érinthette az elsőfokú végzés azon rendelkezését, amelyik a kérelmet részben elutasította, és azt sem, amelyik a kérelmezettet 301 600 Ft vagyoni elégtétel megfizetésére kötelezte. Kizárólag abban foglalhatott állást, hogy az elsőfokú bíróság a fellebbezésben kifejtett indokok miatt jogszabálysértően adott-e helyt a kérelem ezt meghaladó részének. Ennek eredményeként a fellebbezést alaptalannak találta.

[9] Ahogy azt a kérelmező az észrevételében helyesen kifejtette: a kérelmezett az elsőfokú eljárás során a kérelmet 920 nap figyelembe vehető időtartam, azaz 368 000 Ft erejéig elismerte. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság megsértette a Pevtv. 15. §-ának (5) bekezdését, valamint a Pevtv. 9. §-ának (4) bekezdése szerint megfelelően alkalmazandó Pp. 342. §-ának (1) bekezdését akkor, amikor – az elleniraton túlterjeszkedve – a kérelmezett által elismert összegnél kevesebb vagyoni elégtételt ítélt meg a kérelmezőnek. Mindezek miatt a kérelmezett alap nélkül követelte az elsőfokú végzésben foglalt fizetési kötelezettségének leszállítását, az ítéltábla ugyanis az eljárás kereteit meghatározó fenti jogszabályok alapján

nem terjeszkedhetett túl az elleniraton és nem követhette el ugyanazt a jogszabálysértést, mint az elsőfokú bíróság. Ezért nem volt szükség annak vizsgálatára, hogy a fellebbezésben foglalt érvek érdemben helytállóak-e, a fellebbezési kérelmet ugyanis – e vizsgálat eredményétől függetlenül – semmiképp sem lehetett teljesíteni. Erre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság végzésének fellebbezett részét a Pevtv. 9. §-ának (4) bekezdése szerint megfelelően alkalmazandó Pp. 383. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[10] Az eredménytelenül fellebbező kérelmezett maga viseli a saját felszámított másodfokú perköltségét és köteles a kérelmező által felszámított másodfokú perköltség megfizetésére [Pp. 83. §-ának (1) bekezdése], amely a jogi képviselő munkadíjából állt. Ennek összegét az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alapján – a felszámítással egyezően – 5000 Ft-ban határozta meg, és arra az ügyvéd alanyi adómentessége folytán nem számított fel általános forgalmi adót.

[11] A másodfokon pervesztes, de személyes illetékmentes kérelmezett helyett az állam viseli a le nem rótt fellebbezési illetéket [Pp. 83. §-ának (1) bekezdése, 102. §-ának (6) bekezdése].

Debrecen, 2024. december 10.

Dr. Bakó Pál s.k. a tanács elnöke, Dr. Molnár Tibor Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Árok Krisztián s.k. bíró